

"Haagse kunstkring vermeldt fred van der wal"

HAAGSE KUNSTKRING. LITERAIRE LEVEN NA 1945 VERMELDT FRED VAN DER WAL
januari 21, 2014

theater, letteren, film – document van een plek
<http://www.haagsekunstkringdocumentvaneenplek.nl>

Samen met de dichter Hans Wesseling die hij die avond ontmoet, schrijft hij korte tijd later [Bron: Fred van der Wal: Ontmoeting met Heere Heeresma, 1967].

Eind jaren vijftig kondigen de Post-Vijftigers zich al aan. Hun stemmen klinken vooral door in het tijdschrift Gard Sivik en hun voornaamste vertegenwoordigers zijn René Gijsen en Hans Sleutelaar (laatstgenoemde was een frequent bezoeker van de Kring). Ook in de Kunstkring worden de geluiden van 'na de explosie' gehoord. Op een avond in 1958 treden hier de dichters van 'na de explosie' op: Peter de Rubain, Jan Stolker, Wim Gijsen, Ger van Wijck, Hans Wesseling en Edithe de Clercq Zubli. Op die bewuste avond is ook Jan Cremer aanwezig. Samen met de dichter Hans Wesseling die hij die avond ontmoet, schrijft hij korte tijd later het manifest "Op beschadigde poten lopen".

Ontmoeting met Heere Heeresma 1967 tijdens de summer of love ...
fredvanderwal.wordpress.com/.../ontmoeting-met-heere-heeresma-1967-...

13 mei 2011 – Wesseling, van beroep schoolmeester, kleeft zich in zijn vrije tijd als hippie, ... Veel later bleek dat Heeresma niet de dichter Hans Wesseling had bedoeld maar waarschijnlijk Lucebert, die
Fred van der Wal

Copyright © 2014 eBooks PDF Free Download.
Ebooks Pdf Ebook Textbooks Pdf free download Ebooks

17-02-2011 22:44
[PDF]

"fred van der wal: ontmoeting met Heere Heeresma 1967"
<http://www.basicpublishing.nl/index.php?page=getpdf&id=4223>

Copyright © 2014 eBooks PDF Free Download.
Ebooks Pdf Ebook Textbooks Pdf free download Ebooks

fred van der wal: close encounter of the first kind with heere heeresma ... bij Dr. Peter Lens te Haarlem de Haagse dichter Hans Wesseling ontmoet die voor Jan Cremer...

Copyright © 2014 eBooks PDF Free Download.
Ebooks Pdf Ebook Textbooks Pdf free download Ebooks

DEEL 7 – Fred van der Wal – WordPress.com
frederikwillemvanderwal.wordpress.com/.../grootmoedig-aanbod-fred-v...

Copyright © 2014 eBooks PDF Free Download.
Ebooks Pdf Ebook Textbooks Pdf free download Ebooks

7 sep. 2010 - Ontmoet ten huize van Dr. Peter Lens te Haarlem de Haagse dichter Hans Wesseling (auteur

van "Op beschadigde poten lopen," manifest voor ...

Magazine Free Downloading Ebook Textbooks Ebooks

Home // Download // heere heeresma

Fred Van Der Wal: Heere Heeresma – Verhalen Schrijven

Copyright © 2014 eBooks PDF Free Download.

Ebooks Pdf Ebook Textbooks Pdf free download Ebooks

"fred van der wal: Heere Heeresma" fred van der wal: close encounter of the first kind with heere heeresma Juni 1967. Auteur Heere Heeresma, waarvan ik "Een dagje ...

Copyright © 2014 eBooks PDF Free Download.

Ebooks Pdf Ebook Textbooks Pdf free download Ebooks

Fred van der wal: Wisselende Seizoenen

"fred van der wal: wisselende seizoenen" Fred van der Wal: "het wisselen van de seizoenen als metafoor voor het menselijk bestaan" Fred van der Wal: "Ik preek ...

fred van der wal 4 augustus 2011 10:09

Plotsklaps is iedereen weer bevriend met de overleden kunstenaar/auteur Heeresma en heeft met hem of haar van alles beleefd op het gebied van hoeren en snoeren, maar onderdehand is het allemaal gelul. Ik heb in the sixties Heeresma enige tijd mee gemaakt tot het mij begon te vervelen, daarna heb ik hem tussen 1970 en 2000 nog twee keer gezien.

Naargeestige, sombere man afkomstig uit een klein bekrompen milieu en een lelijk wijf dattie had, jonge, jonge. Volgens Heeresma heeft Lucebert zijn eerste enige en grote liefde van um afgepakt toen Heeresma in een opvoedingsgesticht zat. Hij had daar beter kunnen blijven zitten

HET VERHAAL VAN FRED VAN DER WAL OVER HANS WESSELING WAAR DE HAAGSE KUNSTKRING NAAR VERWIJST:

fred van der wal: close encounter of the first kind with heere heeresma

Juni 1967. Auteur Heere Heeresma, waarvan ik "Een dagje naar het strand" heb gelezen in 1964 kwam het antiquariaat van mijn vader stampend als een S.S. er binnen marcheren op leren laarzen.

"Waar is de baas?" vroeg hij op arrogante wijze met opgeheven kin alsof hij een romeinse centurion was.

"Als U een baas zoekt gaat U maar even hier om de hoek in de Kerkstraat in de houtzagerij kijken, daar hebben ze vast wel een baas! Als U mijn vader bedoelt, die is er op het ogen blik niet!" zei ik kortaf terug en ging door met de tekening waar ik mee bezig was aan een klein tafeltje achter in de zaak. Ik keek niet op of om. De arrogante schrijver bond direkt in.

"Ik ben Heere Heeresma en ik weet wel waar je vader zit. Ik heb hem net nog gesproken!" zei hij tamelijk overbodig.

"Vraagt U altijd naar de bekende weg?" zei ik vinnig.

"Wat zit je daar te tekenen?" vroeg hij belangstellend.

"Een vrouw met een knaap van een bustehouder" lichtte ik de tekening toe.

Ik hield van bustehouders, nylons, jarretelgordels, slipjes, onderjurken en pumps. Vanaf mijn zestiende trok ik incidenteel lingerie aan. Vanaf de jaren tachtig fotografeerde ik mijzelf in lingerie of een jurk. Ik heb er nooit problemen mee gehad. Je moet die zaken schilderen en tekenen die je belangstelling hebben. Hij keek naar de tekening.

"Hoe duur is die tekening?" vroeg hij.

"Vijftig gulden!"

"Die is dan voor mij!" zei hij op besliste toon.

"Best!" zei ik neutraal. Ik raakte met Heeresma in gesprek en vertelde dat ik tijdens mijn Da Costa kweekschooltijd zijn boek "De Vis" had gelezen en "Een dagje naar het strand."

Twee weken geleden had ik bij Dr. Peter Lens te Haarlem de Haagse dichter Hans Wesseling ontmoet die voor Jan Cremer in de vijftiger jaren een manifest had geschreven. Wesseling die van beroep schoolmeester was kleepte zich in zijn vrije tijd als hippie, behangen met Oosterse sieraden. Die middag merkte ik dat Wesseling een hekel had aan Heeresma en ik vroeg me af wat de reden was. Hij wilde daar geen antwoord op geven.

Ik zei tegen Heeresma dat ik vermoedde dat de dichter in "Een dagje naar het strand" Hans Wesseling was.

"Daar kan ik je me feliciteren! Je bent de eerste die het is opgevallen! Scherp gezien! Proficiat!" was zijn reactie.

"Waar en wanneer ontmoette U Wesseling?" vroeg ik.

"Begin zestiger jaren op de Kunstkring in Den Haag. Dan ging hij op een tafel staan op blote voeten om zijn waarde loze rijmpjes op te zeggen en dan had hij een vrouw met los hangende haren in een paarse juk en ze droeg ook nog eens geen bustehouder!" zei Heeresma minachtend.

Veel later bleek dat Heeresma niet de dichter Hans Wesseling had bedoeld maar Luce bert, die hij er van beticht te Tony van hem te hebben afgepakt.

"Ik denk dat ik deze tekening volgende week dinsdag af heb," zei ik.

"Glasplaatje er om met glashaken, touwtje er aan en dan kun je me bellen op de Leidse gracht om het te bezorgen!" komman deerde Heere. Hij keek naar de foto van de aan trekkelijke Catharina S. die naast mijn tekening op tafel ligt en door de toen al beroemde Heemstedse fotograaf Cees van der Meul en was genomen.

Heeresma wees met zijn nicotine bevlekte dikke wijsvinger naar de foto van mijn liefde van die zomer de fotogenieke, aantrekkelijke Catharina .

"Die vrouw wil ik nog wel eens ontmoeten! Kun je even haar adres op een invoice van de zaak schrijven, dan ga ik vanmiddag even bij haar langs!" probeerde hij.

"Ik denk niet dat ze veel interesse heeft in een loopse auteur!" antwoordde ik effen. Heere liep zonder te groeten stampend op zijn fascistenlaarzen de zaak uit en sloeg de deur hard achter zich dicht. Hij deed de deur weer open alsof hij iets vergeten was.

"Ik zie je!" riep hij naar goed modieus gebruik met een jo vialie grijns.

Ik belde Heere. De tekening was af en ingelijst. Om acht uur kan ik langs komen. Ik liep van de Nieuwe Spiegelstraat naar de Leidse kade. Een wandelingetje van nog geen tien minuten. Ik kwam D. tegen. Ik zei dat ik even langs Heeresma moet een tekening brengen die ik net gemaakt had.

"Dure klanten heb jij!" zei hij met een jaloerse ondertoon. Ik haalde mijn schouders op. De een wel en de ander niet. Zo ging dat nu eenmaal in kunstenaarsland.

Ik belde aan. De deur ging open via een touw dat van boven af werd bediend. We liepen de trap op. Boven aan de trap hing een affiche van de Bezige Bij met een portret van Jan Cremer met daar onder de tekst: Op Weg Naar De Honderdui zend. Merkwaardig, dacht ik een paar dagen geleden zat Heeresma nog af te geven op Jan Cremer en te snoeven dat hij mee had gereden met Jan in zijn nieuwe Mercedes sport. Ik wist dat hij dat loog en in Vrij Nederland had gelezen over Remco Campert die met Jan was meegereden. Heeresma loog alles aan elkaar om indruk te maken.

De etage met kamers en suite was sober gemeubileerd. Etsen en enkele schilderijen van Faber, de broer van Heere hingen aan de muur. Loekie, Heeres vrouw zit op de grond wijdbeens garnalen te pellen die op een natte krant lagen. Het was me het gezinnetje wel. Heere voelde zich duidelijk gege neerd. Hij priemde met zijn wijsvinger in de richting van D.

"Jij gaat even op de hoek van de straat op je vriendje staan wachten en verlaat nu het pand!" zei hij kortaf tegen D.

"En jij, jij gaat op de bank zitten!" beval hij mij terwijl zijn priemende wijsvinger mijn borst raakte. Een gezellige ontvangst.

"Ik heb tien minuten voor je, weet je. Zo meteen komt Erik Terpstra hier om een film te gaan maken met mij en die is ook zo. Ik noem hem altijd Erika als hij er niet bij is. Dat heb ik ook in het Algemeen Handelsblad laten zetten toen ze mij over mijn filmplannen interviewden: Erika Terpstra. Om hem eens even duidelijk te laten weten hoe ik over de homootjes denk!"

"Zoiets zal hij niet erg leuk vinden als filmer om zo behandeld te worden!" zei ik afkeurend. Ik begreep dat Heere mensen graag vernederde, voor anderen te kakken zette en ik vond dat een heel slechte eigenschap. Ik zei hem dat.

"Dat kan me niets schelen, want ik heb een zakelijke relatie met hem, maar hij is niet zo gek om zijn vriendje hier naar toe mee te nemen want in mijn huis accepteer ik geen flikkers toevallig, begrijp je? Wat ze buiten doen moeten die flikkers zelf maar weten in de bosjes om elkaars bibsjes te besnuffelen en daarom heb ik je vriendje zo lang weg gestuurd. Ik ben Joods en de Joodse wet is duidelijk wat homoseksualiteit betreft, dat tolereren wij niet die smeerlapperij, die wijze van omgaan van Sodom en Gomorra. Ter dood brengen, meneer, zo zegt de almachtige schenker van de Thora. Ter dood en dat is niet niks, daar is geen weg van te rug mogelijk, meneer! Dus als jij voortaan een zakelijk bezoek brengt aan iemand waar je zaken mee doet en je doet op dit moment zaken met mij dan neem jij je vriendje niet meer mee, heb je dat begrepen!" zei hij pedant.

Op dat moment begreep ik niet waar hij het over heeft. Pas later realiseerde ik mij dat hij denkt dat ik homoseksueel was. Ik zweeg bedremmeld. Zo had ik mij het bezoek niet voor gesteld. Hij ging naast mij op de rieten bank zitten en pakt onverhoeds de zilverkleurige schakelketting die ik van Yacintha heb geleend en om mijn rechter pols draag. Wat krijgen we nou, schoot het door me heen. Zou die Heeresma soms zelf homoseksueel zijn, omdat hij door homoseksualiteit geobsedeerd lijkt?

"Hoe kom je daar eigenlijk aan?" vroeg hij uit de hoogte terwijl hij mijn kettinkje los liet.

"Gekregen van een Heemsteedse vriendin," zei ik kortaf.

"Zo. Houd jij er behalve je vriendje ook nog vriendinnen op na! Je bent me er eentje! En wat vinden die vriendinnen ervan dat je een vriendje hebt! De jeugd van vandaag! Het is me toch wat! Welke boeken van mij heb je trouwens in je boekenkast staan?" vroeg hij nieuwsgierig.

"Geen een. Ik kan boeken niet betalen met mijn inkomsten. Ik heb nauwelijks te eten," zei ik enigszins beschroomd.

"Maar je werkt toch overdag in dat antiquariaat? Hoeveel verdien je daar dan?" was zijn repliek.

"Een gulden per uur!" zei ik wat beschaamd terug.

"Dat is niet veel!" konkludeerde hij.

"Dan krijg jij bij deze gelegenheid van mij een gesigneerd exemplaar van " Een dagje naar het strand" kado! Het is mijn laatste exemplaar, maar ik krijg wel een nieuwe van de uitgever en anders jat ik wel een paar uit de voorraad!"

Hij pakte het boekje uit de kast schroefde zijn vulpen los en zette op het schutblad zijn handtekening. Het staat nu twee en dertig jaar later nog steeds in mijn boekenkast.

Hij pakte zijn beurs en gaf vijftig gulden. Hij zou me even uit laten, zei hij en hied de deur open. Ik trok de deur achter mij dicht na het eerste en laatste bezoek aan Heere. D. stond op de hoek van de Leidsekade te wachten. Terecht verontwaardigd.

3 reacties

fredvanderwal

...vier vijandig gezinde webloggers staan vast al weer klaar om te beweren "dat het allemaal niet waar is want dat zij zelf nooit iets hebben meegemaakt" en een Friese meneer weer gaat klagen bij "beheerder" (die ook al jaren anti- Fred van der Wal is) dat ie die Fred van der Wal 'helemaal niet vertrouwt' en hoe vroom, fatsoenlijk, ethies en politiek correct klinkt dat niet...

fredvanderwal

Een Grotteske!

fredvanderwal

Mengelwerk!

